Ang Tunay na Josue

Liksyon 10, Q4, Nobyembre 29-Disyembre 05, 2025

Hapon ng Sabbath Nobyembre 29

Talatang Sauluhin:

“ Ang mga bagay na ito ay nangyari sa kanila bilang halimbawa, at nasulat bilang pangaral sa atin na dinatnan ng katapusan ng mga panahon.” - 1 Corinto 10:11

" Walang anumang dungis ang nakita sa banal na karakter ni Josue. Siya ay isang matalinong pinuno, at ang kanyang buhay ay lubos na inialay sa Diyos. Bago siya pumanaw, tinipon niya ang buong hukbong Hebreo at, gaya ng ginawa ni Moises, muling isinalaysay ang kanilang paglalakbay sa ilang at ang mahabagin at tapat na pakikitungo ng Diyos sa kanila. Pagkatapos ay buong sigasig niya silang kinausap. Ikinuwento niya kung paanong nakipagdigma sa kanila ang hari ng Moab at tinawag si Balaam upang sumpain sila; ngunit "hindi pinakinggan ng Diyos si Balaam, kaya't lalo Niya kayong pinagpala." Pagkatapos ay sinabi niya: "At kung inaakala ninyong masama na maglingkod sa Panginoon, ay piliin ninyo sa araw na ito kung sino ang inyong paglilingkuran; kung ang mga dios ng inyong mga magulang na pinaglingkuran sa dako roon ng Ilog, o ang dios ng mga Amorrheo na ang lupain nila ay inyong tinatahanan: nguni't sa ganang akin at ng aking sangbahayan ay maglilingkod kami sa Panginoon." SR 181.3;Jos 24:15

"At tumugon ang bayan: 'At ang bayan ay sumagot at nagsabi, Malayo nawa sa amin na aming pabayaan ang Panginoon sa paglilingkod sa ibang mga dios: Sapagka't ang Panginoon nating Dios ay siyang nagsampa sa atin at sa ating mga magulang mula sa lupain ng Egipto, mula sa bahay ng pagkaalipin, at siyang gumawa ng mga dakilang tandang yaon sa ating paningin, at iningatan tayo sa lahat ng daan na ating pinaroonan, at sa gitna ng lahat ng mga bayan na ating dinaanan.'" SR 182.1; Jos 24:16-17

Pinagtibay ng bayan ang kanilang tipan kay Josue. Sinabi nila: "Ang Panginoon nating Diyos ang aming paglilingkuran, at ang Kanyang tinig ang aming susundin." Isinulat ni Josue ang mga salita ng tipang ito sa aklat na naglalaman ng mga kautusan at mga tuntuning ibinigay kay Moises. Si Josue ay minahal at lubos na iginagalang ng buong Israel, at sila'y nagdalamhati nang labis sa kanyang pagkamatay." SR 182.2

Linggo Nobyembre 30

Tipolohiya sa Biblia

Pag-aralan ang mga sumusunod na Kasulatan na tumutukoy sa mga tipo at subukang tukuyin kung ano ang biblikal na tipolohiya: Roma 5:14; 1 Corinto 10:1–13; Hebreo 8:5; at Hebreo 9:23.

Jeremias 30:7 – *"Ay! sapagka't ang araw na yaon ay dakila, na anopa't walang gaya niyaon: siya ngang panahon ng kabagabagan ng Jacob; nguni't siya'y maliligtas doon."*

Ang mga taong sasapit sa antitipikal na panahong ito ng kaguluhan ay nagbabalik sa lupain at inaaliw ng Diyos. Bagama't tila nakakatakot ang mga pangyayari, ang nakapagpapalakas na payo ng Diyos ay: **"Huwag kayong matakot."**

Malinaw na ang pangunahing paksa ng kabanatang ito ay ang antitipikal na pagbalik sa lupain. Kahit na tila napakasidhi ng kaguluhan, ang magiging bunga nito ay katulad din ng sa tipo noon. Sa ngayon, maaaring hindi pa natin lubusang pinahahalagahan ang pag-aaral na ito, ngunit darating ang panahon na hahanapin natin ito nang buong pagnanais, tulad ng paghuhukay nang mabilis upang makatakas mula sa isang gumuguhong avalanche. Ngunit para sa mga may kaunti lamang na pananampalataya sa Salita ng Diyos, hindi ito gaanong pakikinabangan. **Ngayon ang panahon upang linangin ang pananampalatayang kakailanganin natin sa panahong iyon.**

Si Jacob, na siyang ating tipo, ay matibay na nakaaalam na ang Diyos ang nag-utos sa kanya na bumalik mula sa Padan-aram patungo sa lupang tinubuan. Gayunman, nang marinig niyang paparating si Esau kasama ang apatnaraang lalaki upang salubungin siya, siya'y nanginig sa takot. Bukod dito, pinangunahan siya ng Diyos na makipagbuno sa anghel buong magdamag. Siya'y nagtagumpay dahil hindi niya pinakawalan ang Anghel hangga't hindi Siya nagbigay ng pagpapala.

Kinabukasan, sa halip na patayin sila, si Esau ay buong kabaitan siyang sinalubong ng halik at malugod na inanyayahan siyang umuwi! At nang makita ni Jacob ang kinalabasan ng lahat, malinaw niyang naunawaan na wala naman palang dahilan upang matakot.

Nakaaaliw ang salita: **"Ang mga bagay na ito nga'y nangyari sa kanila na pinakahalimbawa; at pawang nangasulat sa pagpapaalaala sa atin, na mga dinatnan ng katapusan ng mga panahon." 1 Corinto 10:11.**

Ang nangyari kay Jacob ay tiyak ding mangyayari sa atin, at gaano nakapagpapalakas ng loob na malaman natin ito nang maaga. Ngayon, kung hindi pa noon, dapat nating makita na **saanman may tipo, naroon din ang antitipo, at kung saan walang tipo, wala ring katotohanan.**

Lunes Disyembre 1

Tipo at Antitipo (Type and Antitype)

“Nang malapit nang patayin ng Diyos ang mga panganay sa Egipto, inutusan Niya ang mga Israelita na tipunin ang kanilang mga anak mula sa mga Egipcio patungo sa kanilang sariling tahanan at pahiran ng dugo ang mga hamba ng kanilang mga pinto, upang makita iyon ng anghel na mamumuksa at lampasan ang kanilang mga tahanan. Tungkulin ng mga magulang ang tipunin ang kanilang mga anak. Ito ang inyong tungkulin, ito ang aking tungkulin, at tungkulin ng bawat ina na naniniwala sa katotohanan. Ang anghel ay maglalagay ng tanda sa noo ng lahat ng hiwalay sa kasalanan at sa mga makasalanan, at ang anghel na mamumuksa ay susunod upang lubusang patayin ang matatanda at ang mga bata.” 5T 505.2

Sa isa sa kanyang pinakadakilang propesiya, malinaw na inilarawan ni Isaias ang malaking antitipikal na katapat ng kilusan sa Exodo: “At magkakaroon ng isang lansangan sa nalabi sa kaniyang bayan, na malalabi, mula sa Asiria; gaya ng nagkaroon sa Israel ng araw na siya'y umahon mula sa lupain ng Egipto.” Isaias 11:16 Kung paanong ang “Paskua” at ang pagpatay sa mga “panganay (unang bunga)” na walang dugo sa kanilang “mga hamba,” ang nagpalaya sa sinaunang bayan ng Diyos mula sa pagkaalipin sa Egipto, gayon din naman ang antitipikal na Paskua (Ezek. 9:4; Isa. 66:16) ang magpapalaya sa unang bunga, ang 144,000, ang Kanyang mga panganay ngayon, mula sa pagkaalipin ng kasalanan at ng mga makasalanan sa panahong ito.

“At mangyayari, na siyang naiwan sa Sion, at siyang nalabi sa Jerusalem, tatawaging banal, sa makatuwid baga'y bawa't nasusulat sa mga nabubuhay sa Jerusalem: Pagka huhugasan ng Panginoon ang karumhan ng mga anak na babae ng Sion, at lilinisin ang dugo ng Jerusalem sa gitna ng bayan sa pamamagitan ng bisa ng kahatulan, at sa pamamagitan ng bisa ng pagniningas. At ang Panginoon ay lilikha sa itaas ng buong tahanan ng bundok ng Sion, at sa itaas ng kaniyang mga kapulungan ng isang ulap at usok sa araw, at ng liwanag ng nagniningas na apoy sa gabi: sapagka't sa itaas ng lahat ng kaluwalhatian ay magkakaroon ng isang kubong na kayo. At magkakaroon ng kanlungan upang maging lilim sa kaarawan laban sa init, at upang maging kanlungan at kublihan sa bagyo at sa ulan." Isaias 4:3-6.

"Ang santuwaryo sa langit, na kinaroroonan ni Jesus na namamagitan para sa atin, ang dakilang orihinal na siyang pinagmulan ng santuwaryong itinayo ni Moises na isang kopya lamang. Ibinuhos ng Diyos ang Kanyang Espiritu sa mga tagapagtayo ng santuwaryong nasa lupa. Ang kahusayan sa sining na ipinamalas sa paggawa nito ay patunay ng banal na karunungan." GC 414.1

Martes Disyembre 2

Si Josue, ang Tipo

Sa liwanag ng biblikal na tipolohiya, ano ang kahalagahan ng maraming pagkakapareho sa buhay nina Moises at Josue? Tingnan ang Exodo 3:1, 2; Josue 1:1–3; Bilang 13:1, 2; Josue 2:1; Exodo 3:5; Josue 5:15.

Tandaan na ang *Exodus Movement,* ang **tipo**, ay may dalawang bahagi: ang unang bahagi ay pinamunuan ni Moises, at ang ikalawa naman ay pinamunuan ni Josue. At ang **huli**, ang **dinalisay na bahagi** (ang henerasyong lumago matapos ang apatnapung taong paglalakbay sa ilang, at matapos mamatay ang lahat maliban sa dalawa na higit sa dalawampung taong gulang nang lumabas sila sa Egipto), ang siyang **tunay na nag-angkin ng lupain.**

At kung paanong ang dinalisay na Israel sa panahon ni Josue—ang henerasyong nakaligtas sa apatnapung taong paglalagalag sa ilang—ay unang tumanggap ng huling pamumuno ng tipikal na Exodus Movement at pagkatapos ay minana ang lupang pangako, gayundin ngayon: ang dinalisay na Israel, ang **144,000**, yaong mga nakaligtas sa apatnapung taong paglalagalag mula 1890–1930 at nakaiwas sa pagpatay sa Ezekiel 9, ang siyang **itataas sa huling pamumuno ng antitipikal na Exodus Movement**, at pagkatapos ay mamanahin ang "**lupang pangako**" at magiging mamamayan ng walang hanggang Kaharian.

Nakikita natin na **hindi naging pinuno si Josue** hangga't hindi natatanggal ang mga reklamador sa tipo. Pagkatapos lamang nito saka niya pinangunahan ang Kilusang Exodo papasok sa lupain ng Canaan.

Ang bunga naman ng mga pagreklamo, pag-aalinlangan, at pagtalikod ngayon ay ang pagkabulag ng maraming nasa Kilusang Adbentista—na tumatalikod sa pagsunod kay Cristo, ang kanilang Pinuno, at dahan-dahang **bumabalik "patungo sa Egipto**." — Testimonies, vol. 5, p. 217. Kaya, sa isa pang malungkot na pag-uulit, kung paanong isinulat ni Moises ang mapait na karanasan ng tipo, gayundin isinulat ng nagtatag ng denominasyong Seventh-day Adventist ang mas mapait pang karanasan ng antitipo, at noon pang 1888 ay nagbabala: "Marami ang nawala ang paningin kay Jesus," at "**Ang pagdududa at maging kawalan ng paniniwala sa mga patotoo ng Espiritu ng Diyos ay lumalaganap sa ating mga iglesia saanman."** — Testimonies, vol. 5, p. 217.

Pag-aralan ang Deuteronomio 18:15–19, Deuteronomio 34:10–12, Juan 1:21, Gawa 3:22–26, at Gawa 7:37. Sino ang tumutupad sa hula ni Moises tungkol sa isang propetang tulad niya? Paano naaakma si Josue rito?

"Si Moises ay isang tipo ni Cristo. Siya mismo ang nagsabi sa Israel, 'Palilitawin sa iyo ng Panginoon mong Dios ang isang propeta sa gitna mo, sa iyong mga kapatid, na gaya ko; sa kaniya kayo makikinig.'" Deuteronomio 18:15. Minabuti ng Diyos na disiplinahin si Moises sa paaralan ng pagdurusa at karalitaan bago Siya maging handa upang pangunahan ang Israel patungo sa lupain ng Canaan. Samantala, ang Israel ng Diyos ngayon, na naglalakbay patungong makalangit na Canaan, ay may Kapitang hindi kailanman nangailangan ng pagtuturong tao upang maihanda Siya para sa Kanyang misyon bilang banal na Pinuno. Palibhasa'y nagbata siya sa pagkatukso, siya'y makasasaklolo sa mga tinutukso." Hebreo 2:10, 18.

Ang ating Manunubos ay walang anumang kahinaan o kapintasan ng tao; ngunit Siya'y namatay upang makapagbukas sa atin ng daan papasok sa Lupang Pangako. — PP 480.1

"At sa katotohanang si Moises ay tapat sa buong sangbahayan niya gaya ng lingkod, na pinakapatotoo sa mga bagay na sasabihin pagkatapos; Datapuwa't si Cristo, gaya ng anak ay puno sa bahay niya; na ang bahay niya ay tayo, kung ating ingatang matibay ang ating pagkakatiwala at pagmamapuri sa pagasa natin hanggang sa katapusan." Hebreo 3:5–6. — PP 480.2

Miyerkules Disyembre 3

Ang Tunay na Josue, ang Antitipo

Basahin ang Hebreo 3:7–4:11. Paano kinukumpirma ng Bagong Tipan na si Josue, ang bagong Moises, ay siya ring tipo ni Jesu-Cristo?

"...Ganito ang sabi ng Panginoong Dios: Narito, aking kukunin ang mga anak ni Israel mula sa gitna ng mga bansa, na kanilang pinaroonan, at pipisanin ko sila sa lahat ng dako, at dadalhin ko sila sa kanilang sariling lupain: At gagawin ko silang isang bansa sa lupain, sa mga bundok ng Israel; at isang hari ang magiging hari sa kanilang lahat; at hindi na sila magiging dalawang bansa, o mahahati pa man sila sa dalawang kaharian; At hindi na naman mapapahamak pa sila ng dahil sa kanilang mga diosdiosan, o sa kanila mang mga kasuklamsuklam na bagay, o sa anoman sa kanilang mga pagsalangsang; kundi aking ililigtas sila mula sa lahat nilang tahanang dako, na kanilang pinagkasalanan, at lilinisin ko sila: sa gayo'y magiging bayan ko sila, at ako'y magiging kanilang Dios."

"At ang aking lingkod na si David ay magiging hari sa kanila; at silang lahat ay magkakaroon ng isang pastor; magsisilakad din naman sila ng ayon sa aking mga kahatulan, at susundin ang aking mga palatuntunan, at isasagawa. At sila'y magsisitahan sa lupain na aking ibinigay kay Jacob na aking lingkod, na tinahanan ng inyong mga magulang; at sila'y magsisitahan doon, sila at ang kanilang mga anak, at ang mga anak ng kanilang mga anak, magpakailan man: at si David na aking lingkod ay magiging kanilang prinsipe magpakailan man. Bukod dito'y makikipagtipan ako ng tipan ng kapayapaan sa kanila; magiging tipan na walang hanggan sa kanila; at aking ilalagay sila, at pararamihin sila at itatatag ko ang aking santuario sa gitna nila magpakailan man. Ang aking tabernakulo naman ay mapapasa gitna nila; at ako'y magiging kanilang Dios, at sila'y magiging aking bayan. At malalaman ng mga bansa na ako ang Panginoon na nagpapabanal sa Israel, pagka ang aking santuario ay mapapasa gitna nila magpakailan man." Ezek. 37:21-28.

Bilang pagpapatunay sa katotohanang ang bayan ng Diyos ay muling magiging isang kaharian, ipinahayag ni Ezekiel ang tungkol sa --- I*sang Bagong Dibisyon ng Lupain.*

Ipinakita ng propeta ang isang paghahati ng lupain na lubos na naiiba sa panahon ni Josue (Jos. 17): ito ay magiging patayong mga bahagi mula silangan hanggang kanluran. Si Dan ang magkakaroon ng unang bahagi sa hilaga, at si Gad ang huling bahagi sa timog. Sa pagitan ng dalawang hangganan na ito ilalagay ang mga bahagi ng ibang mga lipi. Ang santuwaryo ay magiging nasa kalagitnaan ng lupa, at katabi nito ay isang lungsod. (Tingnan ang Ezekiel 48.)

Ang katotohanang ang ganitong uri ng paghahati ng lupaing pangako ay **hindi pa kailanman naganap** ay nagpapakitang ito ay mangyayari pa lamang sa hinaharap. At ang katotohanang ang santuwaryo ay naroroon—samantalang sa bagong lupa ay wala nang santuwaryo (Apoc. 21:22)—ay malinaw na nagpapatunay na ang natatanging kaayusang ito ay **bago ang sanlibong taon (pre-millennial)**. Bukod pa rito, ang dalawang katotohanang (1) ang pangalan ng lungsod ay "Ang Panginoon ay Naroon," at (2) ang lokasyon nito, ayon sa bagong paghahati ng lupain, ay naiiba sa lumang Jerusalem, ay nagpapakitang **hindi ang lumang Jerusalem ang tinutukoy na lungsod.**

Huwebes Disyembre 4

Si Josue at Tayo

Si Josue, bilang isang tipo, ay tumutukoy sa higit pa sa ministeryo ni Jesu-Cristo patungo sa katuparan sa buhay ng iglesya, ang katawan ni Cristo. Sa anong paraan ang mga digmaang ipinaglaban ng Israel sa ilalim ng pangunguna ni Josue ay nagpapakita ng mga espirituwal na pakikibaka ng iglesya? Paano sila nagkakaiba? Tingnan ang 1 Timoteo 1:18; 2 Timoteo 4:7; Efeso 6:10–12; 2 Corinto 10:3–5; at Gawa 20:32.

Ang pagtitiwala sa Diyos at ang pagsunod sa Kanyang kalooban ay kasinghalaga para sa Kristiyano sa pakikipagdigmang espirituwal gaya ng naging mahalaga kina Gideon at Josue sa kanilang mga pakikipaglaban sa mga Cananeo. Sa paulit-ulit Niyang pagpapakita ng kapangyarihan para sa Israel, layon ng Diyos na akayin sila sa tunay na pananampalataya sa Kanya—isang pananampalatayang may lubos na pagtitiwala upang hanapin ang Kanyang tulong sa bawat kagipitan. Siya ay laging handang makipagkaisa sa pagsisikap ng Kanyang bayan ngayon, at gumawa ng mga dakilang bagay sa pamamagitan ng mga mahihinang kasangkapan. Ang buong langit ay naghihintay na hingin natin ang Kanyang karunungan at lakas. Sapagkat ang Diyos ay 'makagagawa nang higit at sagana pa sa lahat ng ating hinihingi o iniisip.'" (Efeso 3:20) — PP 554.1

Ano ang sinasabi ng mga talatang ito tungkol sa ganap na katuparan ng tipolohiya ni Josue? 1 Pedro 1:4; Colosas 3:24; Apocalipsis 20:9; Apocalipsis 21:3.

Isaiah 63:18, 19 *– "Inaring sangdali lamang ng iyong banal na bayan: niyapakan ng aming mga kaaway ang iyong santuario. Kami ay naging gaya ng hindi mga pinagpunuan kailan man, gaya ng hindi nangatawag sa iyong pangalan."*

Totoo, ang ating mga ninuno ay minsang nanirahan sa lupain at tinamasa ang paglilingkod sa santuwaryo sa loob ng ilang taon, ngunit kung isasaalang-alang na dapat sana nilang angkinin ito magpakailanman, ang pahayag na, "Ang bayan ng Iyong kabanalan ay nagmay-ari nito nang sandaling panahon," ay tunay na totoo. Ang mga Arabo at mga di-kumbertidong Hudyo na kasalukuyang nagmamay-ari ng lupain ay hindi mga Kristiyano; hindi sila tinawag sa pangalan ni Cristo, at kailanman ay hindi sila tinawag nang ganoon.

Isaias 63:17 *– "Oh Panginoon; bakit mo kami iniligaw na inihiwalay sa iyong mga daan, at pinapagmatigas mo ang aming puso na inihiwalay sa takot sa iyo? Ikaw ay magbalik dahil sa iyong mga lingkod, na mga lipi ng iyong mana.*

Narito ang isang bayan na kumikilala na ang bayan ng Diyos ay nagkakamali—hindi lumalakad sa mga daan ng Diyos at hindi Siya kinatatakutan. Kaya ang panawagan ng mensahero ay para bumalik ang Diyos sa kanila, at huwag silang pabayaan magpakailanman.

Ang panalangin ng kabanata 63 at nagpapatuloy sa kabanata 64, at nagbibigay ng mahusay na halimbawa kung ano ang dapat lamanin ng ating mga panalangin sa panahong ito. Basahin natin ito.

Isa. 64:1-12 *– "Oh buksan mo sana ang langit, na ikaw ay bumaba, na ang mga bundok ay gumuho sa iyong harapan. Gaya ng kung nililiyaban ng apoy ang siitan, at ng kung pinakukulo ng apoy ang tubig; upang ipakilala ang iyong pangalan sa iyong mga kaaway, upang ang mga bansa ay manginig sa iyong harapan! Nang ikaw ay gumawa ng mga kakilakilabot na bagay na hindi namin hinihintay, ikaw ay bumaba, ang mga bundok ay gumuho sa iyong harapan.*

Sapagka't hindi narinig ng mga tao mula nang una, o naulinigan man ng pakinig, o ang mata ay nakakita man ng Dios liban sa iyo, na iginagawa niya ng kabutihan ang naghihintay sa kaniya. Iyong sinasalubong siya na nagagalak at gumagawa ng katuwiran, yaong nagsialaala sa iyo sa iyong mga daan: narito, ikaw ay napoot, at kami ay nagkasala: napasa kanila kaming malaong panahon; at maliligtas baga kami? Sapagka't kaming lahat ay naging parang marumi, at ang lahat naming katuwiran ay naging parang basahang marumi: at nalalantang gaya ng dahon kaming lahat; at tinatangay kami ng aming mga kasamaan, na parang hangin. At walang tumatawag ng iyong pangalan, na gumigising upang manghawak sa iyo; sapagka't ikinubli mo ang iyong mukha sa amin, at iyong pinugnaw kami sa aming mga kasamaan. Nguni't ngayon, Oh Panginoon, ikaw ay aming Ama; kami ang malagkit na putik, at ikaw ay magpapalyok sa amin; at kaming lahat ay gawa ng iyong kamay. Huwag kang lubhang mapoot, Oh Panginoon, o umalaala man ng kasamaan ng magpakailan man: narito, tingnan mo, isinasamo namin sa iyo, kaming lahat ay iyong bayan. Ang iyong mga bayang banal ay naging ilang, ang Sion ay naging giba, ang Jerusalem ay sira. Ang aming banal at magandang bahay, na pinagpupurihan sa iyo ng aming mga magulang ay nasunog sa apoy; at lahat naming maligayang bagay ay nasira. Magpipigil ka baga sa mga bagay na ito, Oh Panginoon? ikaw baga'y tatahimik, at pagdadalamhatiin mo kaming mainam?"

Karagdagang Kaisipan

Libu-libo ang tatanggap sa katotohanan kung magagawa nila ito nang hindi itinatanggi ang sarili; ngunit ang ganitong uri ng mga tao ay kailanman ay hindi makapagpapaunlad sa gawain ng Diyos. Hindi sila kailanman lalakad nang buong tapang laban sa kaaway—ang sanlibutan, ang pag-ibig sa sarili, at ang mga pita ng laman—na may pagtitiwalang ang kanilang banal na Pinuno ang magbibigay sa kanila ng tagumpay.

Kailangan ng iglesia ang mga tapat na Caleb at Josue, yaong handang tumanggap ng buhay na walang hanggan ayon sa payak na kundisyon ng Diyos—ang pagsunod. Dumaranas ang ating mga iglesia ng kakulangan ng mga manggagawa. Ang sanlibutan ang ating bukirin. Kailangan ng mga misyonero sa mga siyudad at mga nayon na mas mahigpit pang nakagapos sa idolatrya kaysa sa mga paganong taga-Silangan na kailanman ay hindi nakakita ng liwanag ng katotohanan.

Ang tunay na espiritu ng misyonero ay lumisan na sa mga iglesiang napakataas ng ipinahahayag; ang kanilang mga puso ay hindi na nag-aalab sa pag-ibig sa mga kaluluwa at sa pagnanais na akayin sila sa kawan ni Cristo. Tayo ay nangangailangan ng masisigasig na manggagawa. Wala ba talagang tutugon sa panawagang umaalingawngaw mula sa bawat panig: ‘Pumarito kayo... at tulungan ninyo kami’?” — 4T 155.4

Para sa karagdagang pag-aaral, maaaring tumawag o makipag-ugnayan lamang po sa:

WhatsApp: (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org